

Høringsuttalelse om Markaloven

Viken Skog BA er et skogeierandelslag som dekker Akershus, Vestfold, Buskerud, mesteparten av Østfold, Hadeland, Land og Valdres i Oppland, Siljan i Telemark og mesteparten av Østfold. Vi har ca. 11.000 skogeier som andelseiere, organisert i 80 lokale skogeierlag. Dette omfatter alle de 19 kommuner i Oslomarka og vi organiserer derfor langt de fleste av de berørte 2000 eiendommer i Marka. Vi finner det derfor riktig å avgi uttalelse direkte til Miljøverndepartementet i denne saken, i tillegg til den uttalelse som kommer fra Norges Skogeierforbund.

Lovforslaget er behandlet i vårt styremøte 18.10.07.

Nøkternt vurdert ser vi ikke behov for et nytt lovverk av hensyn til regulering av vårt eget næringsområde, skogbruk eller et samlet landbruk. Dertil et skogloven med tilhørende Markaforskrifter og levende Skog standard gode nok verktøy. Vi tror også at øvrige hensyn ville kunne vært ivaretatt gjennom gjeldende loverk, men tar til etterretning at det er politisk vilje bak lovønsket. Ut fra en slik situasjon er vi tilfreds med at skogbruket fortsatt i all hovedsak skal reguleres etter skogloven. Vi setter pris på at Miljøverndepartementet har vært tydelig på dette helt siden lovarbeidet startet op for 1 ½ år siden, og til forslaget nå foreligger. Vi har på dette grunnlag ingen kommentar til selve formålsparagrafen.

Vi forutsetter at den Markagrense som nå fastsettes, blir stående over lang tid og at dispensasjoner vil sitte langt inne. Det blir derfor viktig at grensesettingen blir resultatet av en grundig vurdering av kommunalt arealbehov for ulike formål på lang sikt. Viken Skog vil advare mot ukritisk utvidelse av et allerede stort Markaareal, med de negative konsekvenser det i så fall kan medføre for press på dyrka mark og gjenværende grønne arealer i dagens bebyggelse. Vi forutsetter at det i dette arbeidet både vil være aktuelt med avskalling av areal og tilføring av suppleringsareal, og har slik sett ingen andre synspunkter på lovforslagets § 2. Da det i flere kommuner i dag opereres med to ulike Markagrenser, bør dette søkes samordnet.

En generell sterk tilstramming av bygge- og anleggstiltak var forventet, og kan aksepteres, så lenge landbruk er unntatt. Landbruksbegrepet må da også innbefatte ervervsmessig utnyttning av gårdens samlede ressursgrunnlag (areal, jakt, fiske, husrom m.v.) Når loven nå gis tilbakevirkende kraft på allerede godkjente reguleringsplaner, forutsetter vi at dette innebærer fullt erstatningsansvar. Vi mener også at lovutkastets § 4 er for strengt når det setter generelt forbud mot enhver ny bygging opp mot aktiviteter knyttet til jakt, fiske, hundehold, ridning og seterdrift m.v. Dette er utmarksnæringsstiltak som må kunne tillates i enkeltsituasjoner der det

ikke kommer i konflikt med miljøhensyn, friluftsliv, naturopplevelser og idrettshensyn av særlig betydning.

Vi mener dagens regelverk for etablering av sti og løype må videreføres. Det betyr at grunneiers aksept er en normal forutsetning for iverksetting. Dette innebærer at anlegg, rydding, merking og preparering må godkjennes av grunneier. I dag fungerer dette greit i Marka. Eventuell kan man ha en "sikringsregel" som kan brukes i viktige enkelttiltak der enighet ikke oppnås. Vi mener fokus skal være på berørt grunneier og at begrepet grunneierorganisasjon bør tas ut av § 6, 3. avsnitt.

Vi nevner kort at småkraft også er en del av dagens utvidede landbruksbegrep. Det dreier seg om bruk av eiendommens samlede ressursgrunnlag.

I tilknytning til motorferdselsbestemmelsene i § 8 må man sonde klarere mellom generell utøvelse av jakt og fiske og der slike aktiviteter utøves i ervervssammenheng. Når rettighetshavere i Marka leier ut jakt og fiske, med eller uten overnatting, må person- og godstrafikk i slik sammenheng oppfattes som næringsuttøvelse, og som normalsituasjon være sideordnet med motorferdselsløyvet tilknyttet jordbruk og skogbruk.

I punkt d (§ 8) bør hjort medtas sammen med elg.

Avslutningsvis i § 8 hjemles innføring av forskrift for regulering av motorferdsel på privat veg. Vi forutsetter at man ikke har intensjoner om å endre dagens praksis for eksisterende hytteeiere eller for dagens brukere mht. til lovlig biladkomst til enkeltsteder (eksempelvis Ringkollen i Ringerike, Tverrsjøstallen i Jevnaker m.v.), frakt av beitedyr, hyttevedlikehold og lignende

Fra skogbrukets side er vi mest usikre på bestemmelsene i §§ 12 – 14, om særskilt vern/saksbehandling/erstatning i tilknytning til friluftslivsområder. Vi aksepterer at friluftsliv har tung tyngde i Marka og motsetter oss ikke en hjemmel for sikring av dette. Siden føringene er så vidt upresise vil bare praksis over tid vise innholdet i disse bestemmelsene. Vi mener følgende bør legges til grunn:

- Sikring av areal til friluftsmål må være avgrenset til areal som brukes av folk flest, for eksempel mye brukte dagutfartsområder/turområder.
- I den grad slik sikring innebærer vesentlige restriksjoner (noe vi tror blir regelen), må hovedregimet også her være basert på frivillige tilbud, slik vi nå har god praksis på innen barskogvernet.
- Faktisk tap må erstattes fullt ut (basert på oriegningslovens prinsipper, som innen barskogvernet), og ikke "alminnelige rettsgrunnsetninger". Dessuten må skjønn kunne avholdes etter de saksbehandlingsregler som følger av skjønnsloven.

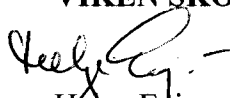
Vi mener det i dag skal være en absolutt varslingsregel overfor berørte grunneiere ved igangsetting av tiltak med særskilt vern. At grunneiere "så vidt mulig" skal varsles ved brev, er en for svak beskrivelse av varslingsplikten.

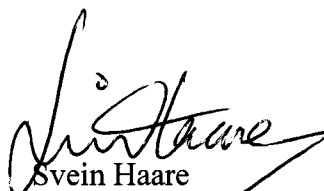
Vi kan tenke oss følgende tillegg i § 14, andre ledd: *Der et vern tilsvarer restriksjonsnivå på linje med reservatfredning etter naturvernloven, skal erstatning fastsettes i samsvar med reglene i lov av 6. april 1984 nr 17 om vederlag ved oreigning av fast eiendom. Ved slikt vern skal tilstrebes frivillighet så langt mulig.*

Vi støtter etableringen av et eget Markaråd, og forutsetter at det blir balanse i sammensetningen og at grunneiersiden er rimelig representert.

I forhold til tilsyns- og kontrollfunksjonen (§ 17) ser vi det uhensiktsmessig at Statens naturoppsyn (SNO) skal gis denne rollen (sammen med kommunene), når 70 % av Marka er privat eid. Det er allerede etablert gode funksjoner i dag gjennom det kommunale forvaltningsapparatet, grunneiernes oppsyn og ulike frivillige ordninger. Overtramp på gjeldende regelverk er ikke noe reelt problemområde i Markaforvaltningen i dag.

Med hilsen
VIKEN SKOG BA

Helge Evju
Styreleder

Svein Haare
Adm.dir.

Saksbehandler: Nils Bjørn Vistad

Kopi til Norges Skogeierforbund, Pb. 1438 Vika, 0115 Oslo